

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 5 Φεβρουαρίου 2014, με την εξής σύνθεση : Ιωάννης Καραβοκύρης, Πρόεδρος, Νικόλαος Αγγελάρας, Φλωρεντία Καλδή, Ιωάννης Σαρμάς, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Σωτηρία Ντούνη, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη και Ευάγγελος Νταής, Αντιπρόεδροι, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Γεώργιος Βοΐλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αγγελική Μυλωνά, Γεωργία Τζομάκα, Αργυρώ Λεβέντη, Χριστίνα Ρασσιά, Θεολογία Γναρδέλλη, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης (εισηγητής), Αγγελική Μαυρουδή, Βασιλική Σοφianού, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δέσποινα Τζούμα, Δημήτριος Τσακανίκας και Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Σύμβουλοι. Γραμματέας η Ιωάννα Αντωνογιαννάκη.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Διονύσιος Λασκαράτος.

Για να δικάσει την από 19.2.2013 (Α.Β.Δ. .../25.2.2013 ΙΙ Τμήματος και Α.Β.Δ. .../3.12.2013 Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου) έφεση του Σ. Β. του ..., κατοίκου (οδός), ο οποίος δεν παραστάθηκε,

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Κωνσταντίνου Κατσούλα και του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη και

κ α τ ά της .../12.12.2012 πράξης των Διευθύνσεων Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων και Συντάξεων Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ειδικών Κατηγοριών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία αναπροσαρμόσθηκε, αναδρομικώς από 1.8.2012, η σύνταξη του εκκαλούντος, τέως Νομικού Συμβούλου του Κράτους, με βάση τα μισθολογικά δεδομένα του ν. 4093/2012.

Η έφεση αυτή εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μετά την .../27.11.2013 Πράξη της Επιτροπής του άρθρου 108Α του π.δ/τος 1225/1981.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τους εκπροσώπους του Ελληνικού Δημοσίου, που ζήτησαν την παραπομπή της υπόθεσης στο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, σε κάθε δε περίπτωση, την απόρριψη της έφεσης. Και

Το Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε η ένδικη έφεση να κρατηθεί και να δικασθεί από το Δικαστήριο τούτο και, αφού διαγνωσθεί η μη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης αναπροσαρμογής, η υπόθεση να παραπεμφθεί προς περαιτέρω εξέταση στο II Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη με παρόντες τους Δικαστές που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τον Πρόεδρο Ιωάννη Καραβοκύρη, τους Αντιπροέδρους Νικόλαο Αγγελάρα (εν συνεχεία Πρόεδρο), Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη και Ευάγγελο Νταή, καθώς και τη Σύμβουλο Αργυρώ Λεβέντη, που αποχώρησαν

από την υπηρεσία λόγω ορίου ηλικίας, πλην όμως εγκύρως λαμβάνεται η απόφαση του Δικαστηρίου κατά την παρούσα διάσκεψη κατά την ομόφωνη γνώμη των Δικαστών χωρίς την παρουσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 11 παρ. 2 του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981. Ο Αντιπρόεδρος Ιωάννης Σαρμάς και οι Σύμβουλοι Μαρία Βλαχάκη (ήδη Αντιπρόεδρος), Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα και Βιργινία Σκευή απουσίασαν λόγω κωλύματος.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα ακόλουθα :

I. Με την κρινόμενη έφεση ζητείται η ακύρωση της .../12.12.2012 πράξης των Διευθύνσεων Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων και Συντάξεων Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ειδικών Κατηγοριών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αναπροσαρμόσθηκε (μειώθηκε), αναδρομικώς από 1.8.2012, η σύνταξη του εκκαλούντος, τέως Νομικού Συμβούλου του Κράτους. Περαιτέρω, με τη σωρευόμενη στο ίδιο δικόγραφο αγωγή, ο εκκαλών - ενάγων ζητεί να υποχρεωθεί το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει, ως αποζημίωση κατ' άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ., το ποσό των 499,80 ευρώ, το οποίο, όπως ισχυρίζεται, αντιστοιχεί στη διαφορά της σύνταξης που παρανόμως δεν έλαβε το μήνα Αύγουστο του

έτους 2012, εξαιτίας της αναδρομικής μείωσής της με την προαναφερόμενη πράξη.

II. Το Σύνταγμα, όπως ισχύει μετά την αναθεώρησή του με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α΄ 84), ορίζει στο άρθρο 88 παρ. 2 ότι: «Οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους (...). Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 94, 95 και 98, διαφορές σχετικά με τις κάθε είδους αποδοχές και τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και εφόσον η επίλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων, εκδικάζονται από το ειδικό δικαστήριο του άρθρου 99. Το δικαστήριο στις περιπτώσεις αυτές συγκροτείται με την συμμετοχή ενός επιπλέον τακτικού καθηγητή και ενός επιπλέον δικηγόρου (...)» και στο άρθρο 100Α ότι: «(...) Στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 88 παράγραφοι 2 και 5 και 90 παράγραφος 5». Σε εκτέλεση δε των διατάξεων αυτών, εκδόθηκε ο ν. 3038/2002 «Για την επίλυση των διαφορών του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και άλλες διατάξεις» (Α΄ 180), στον οποίον ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Στο Ειδικό Δικαστήριο που προβλέπεται με το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος υπάγονται οι διαφορές που αναφέρονται σε κάθε είδους αποδοχές και συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εφόσον η επίλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων» (άρθρο 4) και ότι: «Το τακτικό

διοικητικό δικαστήριο ή το Ελεγκτικό Συνέδριο, εάν κρίνει ότι στη διαφορά που έχει εισαχθεί απευθείας σε αυτό ανακύπτουν νομικά ζητήματα, η επίλυση των οποίων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων, παραπέμπει τη διαφορά αυτή στο Ειδικό Δικαστήριο. Το τακτικό διοικητικό δικαστήριο ή το Ελεγκτικό Συνέδριο κρίνει το ζήτημα της παραπομπής σε κάθε στάση της δίκης και σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας (...)» (άρθρο 5 παρ. 2).

Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ερμηνευόμενων σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 8, 26, 93, 94, 95, 98 και 100 του Συντάγματος, το Ειδικό Δικαστήριο άπαξ επιλύει κάθε εμπύπτον στη δικαιοδοσία του νομικό ζήτημα και παραπέμπει τις λοιπές υποθέσεις, στις οποίες ανακύπτει το ίδιο ζήτημα, στο αρμόδιο, αναλόγως της περίπτωσης, δικαστήριο, που υποχρεούται να αποφανθεί σύμφωνα με τη δοθείσα από το Ειδικό Δικαστήριο λύση. Περαιτέρω, κατά τη γνώμη που κράτησε στο Δικαστήριο, καθόσον η λύση αυτή προσήκει και για τα απολύτως συναφή ζητήματα, τα παρεπόμενα εκείνου του οποίου επελήφθη το Ειδικό Δικαστήριο, όταν εισαχθεί στο Ελεγκτικό Συνέδριο διαφορά σχετική με τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στην οποία τίθεται νομικό ζήτημα που μπορεί μεν να επηρεάσει τη συνταξιοδοτική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων, ως παρεπόμενο, όμως, δεν θα μπορούσε να κριθεί διαφορετικά σε σχέση με το ζήτημα, το οποίο έχει ήδη επιλυθεί από το Ειδικό Δικαστήριο, δεν συντρέχει νόμιμος λόγος παραπομπής της υπόθεσης σε αυτό (πρβλ. 1192/2009 Ολομ. Ελ. Συν.). Κατά τη γνώμη όμως των Αντιπροέδρων Σωτηρίας Ντούνη,

Χρυσούλας Καραμαδούκη και Αγγελικής Μαυρουδή και των Συμβούλων Βασιλικής Ανδρεοπούλου και Μαρίας Αθανασοπούλου, που μειοψήφησαν, στη δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου υπάγονται οι σχετικές με κάθε είδους αποδοχές και συντάξεις του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους διαφορές, εφόσον η επίλυση των οικείων νομικών ζητημάτων αφορά ειδικά στο ως άνω προσωπικό και μπορεί ταυτόχρονα να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου των προσώπων αυτών, χωρίς όμως να δύναται να θεωρηθεί ως παρεπόμενο ζήτημα και να υποκατασταθεί η επίλυση των ως άνω διαφορών από το ήδη επιλυθέν από το Ειδικό Δικαστήριο ζήτημα που αφορά άλλη κατηγορία ευρύτερου κύκλου προσώπων και ειδικότερα των δικαστικών λειτουργών.

III. Στην προκειμένη περίπτωση, με την ένδικη έφεση, ο εκκαλών παραπονείται κατά της .../12.12.2012 πράξης αναπροσαρμογής της σύνταξής του, υποστηρίζοντας ότι οι διατάξεις της περίπτωσης 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, βάσει των οποίων, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, εκδόθηκε η πράξη αυτή, αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 26, 87, 88 και 100Α του Συντάγματος και, στο μέτρο που ίσχυσαν αναδρομικά από 1.8.2012, ενώ ο ν. 4093/2012 δημοσιεύθηκε στις 12.11.2012, επιπροσθέτως στις διατάξεις των άρθρων 17 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Όπως, περαιτέρω, είναι γνωστό, το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος επελήφθη των - ιδίου περιεχομένου με τις επίμαχες

της περίπτωσης 15 - διατάξεων των περιπτώσεων 13 και 14 της ως άνω υποπαραγράφου και, με την 88/2013 απόφασή του, έκρινε ότι οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες, ως εκ της αντίθεσής τους προς τις διατάξεις των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος. Τούτων δοθέντων και εφόσον, κατά το άρθρο 100Α του Συντάγματος, στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους επιφυλάσσεται η αυτή ακριβώς με τους δικαστικούς λειτουργούς μισθολογική και συνταξιοδοτική μεταχείριση (βλ. 6/2008 Ολομ. Ελ. Συν.), σαφές καθίσταται ότι το τιθέμενο, με την υπό κρίση έφεση, νομικό ζήτημα είναι απολύτως συναφές με εκείνο που έχει ήδη απασχολήσει το Ειδικό Δικαστήριο και, επομένως, μη συντρέχοντος λόγου παραπομπής της σε αυτό, πρέπει η έφεση να κρατηθεί και να δικασθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Κατά τη γνώμη όμως των ανωτέρω μελών που μειοψήφησαν, η δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου οριοθετείται προεχόντως από την εκάστοτε εφαρμοστέα για την επίλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων διάταξη, η οποία, εφ' όσον το αντικείμενό της περιορίζεται στη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική μεταχείριση του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους δικαιολογεί την υπαγωγή της διαφοράς στο εν λόγω Δικαστήριο. Τέτοιες διατάξεις αναμφίβολα συνιστούν και αυτές της περίπτωσης 15 της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αφού το ρυθμιστικό τους πεδίο εξαντλείται στον επανακαθορισμό των αποδοχών ειδικώς του ως άνω προσωπικού, η δε αυτοτέλειά τους δεν αναιρείται από το ότι το Ειδικό Δικαστήριο με την ως άνω απόφασή του έκρινε ειδικώς και μόνο για τους δικαστικούς λειτουργούς ότι οι διατάξεις των περιπτώσεων 13 και 14 της

ως άνω υποπαραγράφου τυγχάνουν ανίσχυρες και εφαρμοστέες. Ως εκ τούτου, η ένδικη έφεση, υπό το ανωτέρω εκτεθέν περιεχόμενο της, υπάγεται στη δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, στο οποίο και θα έπρεπε να παραπεμφθεί η υπόθεση. Η γνώμη όμως, αυτή δεν εκράτησε. Όσον αφορά, αντιθέτως, τη σωρευόμενη αγωγή, επειδή εν προκειμένω σε εφαρμογή έλκονται οι διατάξεις του άρθρου 86 παρ. 6 και 7 του ν. 4307/2014, καθώς και της εκδοθείσας κατ' εξουσιοδότησή τους οικ.2/88380/ΔΕΠ/17.11.2014 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με τις οποίες, μετά την αναδρομική, αφ' ης ίσχυσαν, κατάργηση των διατάξεων των περιπτώσεων 13, 14 και 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με το άρθρο 181 παρ. 1(α) του ν. 4270/2014, αφενός οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών και του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου Κράτους επανήλθαν στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί στις 31.7.2012, αφετέρου ρυθμίστηκαν τα της καταβολής σε αυτούς των προκυπτουσών διαφορών αποδοχών και συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως 30.6.2014, πρόκειται, αφού δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί απόφαση του εν λόγω Δικαστηρίου ως προς την έννοια και ισχύ των τελευταίων αυτών διατάξεων, για διαφορά υπαγόμενη στη δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου, στο οποίο και πρέπει, αφού χωρισθεί το δικόγραφο, να παραπεμφθεί η αγωγή.

IV. Η διακρατούμενη, κατά τα ανωτέρω, από το παρόν Δικαστήριο έφεση, για την οποία καταβλήθηκε το προσήκον παράβολο (βλ. το ... έντυπο παραβόλου), έχει ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως, άγεται δε παραδεκτώς

ενώπιον της Ολομέλειας, ως εκ του γενικότερου ενδιαφέροντος και με συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων ζητήματος των μειώσεων των συντάξεων που επήλθαν βάσει των διατάξεων του ν. 4093/2012, κατόπιν της τήρησης των διατυπώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 108Α «Πρότυπη δίκη - προδικαστικό ερώτημα» του π.δ/τος 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α' 304), όπως ισχύει μετά το ν. 4055/2012 (Α' 51). Πρέπει, επομένως, η έφεση αυτή να εξετασθεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, παρά την απουσία του εκκαλούντος, ο οποίος δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτησή της, αν και κλητεύθηκε νομίμως και εμπροθέσμως προς τούτο (βλ. την από 14.1.2014 έκθεση του υπαλλήλου του Δήμου περί της επίδοσης της σχετικής κλήσης).

V. Ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007) ορίζει στο άρθρο 9 ότι: «1. Ως μισθός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε και εμισθοδοτείτο ο υπάλληλος κατά την έξοδο του από την υπηρεσία, όπως αυτός ορίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά (...) 2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου ως μισθός νοείται ο βασικός μισθός ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε κατά την έξοδό του από την υπηρεσία μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, καθώς και: α) (...) β) για το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η πάγια αποζημίωση της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του Ν. 2521/1997 [ήδη άρθρο 33 παρ. Α.5 του ν. 3205/2003] γ) (...) 3. Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την εξέλιξη των εν ενεργεία

δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων σε μισθολογικά κλιμάκια καθώς και για την προσαύξηση του βασικού μισθού τους με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του συντάξιμου μισθού που προβλέπεται από το άρθρο αυτό, ανεξάρτητα από το χρόνο του τερματισμού της συντάξιμης υπηρεσίας και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών (...)

4. (...) 5. Σε περίπτωση που αυξάνεται ο βασικός μισθός της παραγράφου 2 ή το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, αυξάνονται ανάλογα και οι συντάξεις, κάθε δε άλλου είδους παροχές που καταβάλλονται στους εν ενεργεία υπαλλήλους (...) δεν αποτελούν αύξηση του βασικού μισθού και δεν λαμβάνονται υπόψη για τον κανονισμό ή την αύξηση της σύνταξης, εκτός αν αυτό προβλέπεται από ειδική συνταξιοδοτική διάταξη. 6. (...)». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η σύνταξη των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου κανονίζεται ή αναπροσαρμόζεται, με βάση το βασικό μισθό ενέργειας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε και με τον οποίον μισθοδοτείτο ο υπάλληλος ή λειτουργός κατά την έξοδό του από την υπηρεσία και τις παροχές που, δυνάμει ειδικής συνταξιοδοτικής διάταξης, συνυπολογίζονται στις συντάξιμες αποδοχές τους, κάθε δε νόμιμη μεταβολή (αύξηση ή μείωση) του βασικού μισθού και των παροχών αυτών επηρεάζει αμέσως και αναλόγως και το συντάξιμο μισθό των ήδη συνταξιούχων, ανεξαρτήτως του χρόνου τερματισμού της συντάξιμης υπηρεσίας τους.

VI. Στο άρθρο 49 παρ. 4 του π.δ/τος 1225/1981 ορίζεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, επιλαμβανόμενο έφεσης, «εφαρμόζει τον κατά τον χρόνον της εκδόσεως της εκκαλουμένης πράξεως ή αποφάσεως ισχύοντα νόμον». Κατά την

έννοια δε της διάταξης αυτής, που απηχεί την απορρέουσα από το Σύνταγμα (άρθρα 20 παρ. 1, 26 παρ. 1, 95 παρ. 1 και 5) γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία η νομιμότητα της διοικητικής πράξης κρίνεται με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσής της, το Δικαστήριο εφαρμόζει και τον τυχόν μεταγενεστέρως εκδοθέντα, αλλά έχοντα αναδρομική ισχύ νόμο.

VII. Κατ' εφαρμογή του ν. 4046/2012 «Έγκριση των Σχεδίων Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας της Ελλάδος, του Σχεδίου του Μνημονίου Συνεννόησης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος και άλλες επείγουσες διατάξεις για τη μείωση του δημοσίου χρέους και τη διάσωση της εθνικής οικονομίας» (Α' 28) και στο πλαίσιο του εκεί τεθέντος στόχου της μείωσης, κατά μέσο όρο 10%, των αποκαλούμενων «ειδικών μισθολογίων» του δημόσιου τομέα (βλ. τα Παραρτήματα V.1 και V.2 του νόμου αυτού), εκδόθηκε ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 - 2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 - 2016» (Α' 222), με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13 - 36 της υποπαραγράφου Γ.1 «Μισθολογικές διατάξεις του Δημοσίου Τομέα» της παραγράφου Γ' «Ρυθμίσεις Θεμάτων Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής» του άρθρου πρώτου του οποίου, αναπροσαρμόστηκαν, αναδρομικώς από 1.8.2012, όλα τα εν λόγω μισθολόγια, βάσει των οποίων αμείβονται

διάφορες κατηγορίες λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (δικαστικοί λειτουργοί, υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου, ιατροί του ΕΣΥ, μέλη ΔΕΠ και ΕΠ ΑΕΙ και ΤΕΙ, στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων κ.ά.), επηρεάζοντας αναλόγως και τις συντάξιμες αποδοχές (βασικός μισθός, χρονοεπίδομα και παροχές που, βάσει ειδικής συνταξιοδοτικής διάταξης, συνυπολογίζονται σε αυτές) όσων εκ των ανωτέρω είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι. Ειδικότερα, με την περίπτωση 15 της ως άνω υποπαραγράφου, αντικαταστάθηκε το άρθρο 32 και τροποποιήθηκε το άρθρο 33 του ν. 3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α' 297) και ανακαθορίστηκαν οι αποδοχές του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με τη μείωση, μεταξύ άλλων, α) του βασικού μισθού του Δικαστικού Αντιπροσώπου σε 1.778,00 ευρώ από 2.067,00 ευρώ, β) του συντελεστή επί του ως άνω μισθού, βάσει του οποίου υπολογίζεται ο βασικός μισθός του Νομικού Συμβούλου του Κράτους σε 1,42 από 1,60 και γ) της προβλεπόμενης για το βαθμό αυτό πάγιας αποζημίωσης σε 560,00 ευρώ από 769,12 ευρώ, που τους καταβάλλονταν υπό το καθεστώς του προαναφερόμενου νόμου, όπως ίσχυε μετά τους ν. 3691/2008 (Α' 166), 3833/2010 (Α' 40) και 3845/2010 (Α' 65). Συναφώς δε, με το άρθρο 4 παρ. 12(α) του ν. 4151/2013 «Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Οικονομικών» (Α' 103), ορίστηκε ότι οι συντάξεις των προσώπων που

υπάγονται στα ειδικά μισθολόγια των περιπτώσεων 13 - 36 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αναπροσαρμόζονται από 1.8.2012 οίκοθεν από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με βάση τις εν λόγω διατάξεις, σε συνδυασμό με εκείνες του π.δ/τος 169/2007. Όπως, όμως, προεκτέθηκε, επακολούθησε ο ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α΄ 143/28.6.2014), ο οποίος, σε συμμόρφωση με την 88/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος (βλ. την αιτιολογική έκθεση του νόμου αυτού), ορίζει στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 181 ότι: «Οι διατάξεις των περιπτώσεων 13, 14 και 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (...) καταργούνται από τότε που ίσχυσαν», διαλαμβάνοντας, περαιτέρω, στην ίδια παράγραφο, όπως, κατά τα λοιπά, τροποποιήθηκε με το άρθρο 86 παρ. 6 και 7 του ν. 4307/2014 (Α΄ 246/15.11.2014), ρυθμίσεις αφενός για την επαναφορά από 1.8.2012 των αποδοχών του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο ύψος ακριβώς που είχαν διαμορφωθεί πριν από τις αναδρομικώς καταργούμενες σχετικές διατάξεις του ν. 4093/2012 (περιπτώσεις δ΄ και ε΄), αφετέρου για την καταβολή σε αυτούς - απομειωμένων, πάντως, κατά το ήμισυ - των προκυπτουσών διαφορών αποδοχών και συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως 30.6.2014 (περιπτώσεις στ΄ και ζ΄).

VIII. Στην προκειμένη περίπτωση, με την ήδη προσβαλλόμενη .../12.12.2012 πράξη των Διευθύνσεων Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής

Πολιτικών Συντάξεων και Συντάξεων Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ειδικών Κατηγοριών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αναπροσαρμόστηκε (μειώθηκε), αναδρομικώς από 1.8.2012, με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, η σύνταξη του εκκαλούντος, τέως Νομικού Συμβούλου του Κράτους, ανερχόμενη πλέον στο ποσό των 3.189,79 ευρώ - ήτοι ποσοστό 709/1000 επί συντάξιμων αποδοχών [(1778 X 1,42) 2.525 (βασικός μισθός) + 1.414 (επίδομα χρόνου υπηρεσίας 56%) + 560 (πάγια αποζημίωση)] 4.499 ευρώ - αντί της σύνταξης των 4.202,98 ευρώ που αυτός ελάμβανε προηγουμένως. Ισχυρίζεται δε, με την κρινόμενη έφεσή του, ο εκκαλών ότι οι ως άνω διατάξεις του ν. 4093/2012, βάσει των οποίων εχώρησε η αναπροσαρμογή της σύνταξής του, είναι ανίσχυρες, καθόσον παραβιάζουν τα άρθρα 26, 87, 88, 100Α και 17 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Ενόψει, όμως, των νεότερων διατάξεων του άρθρου 181 του ν. 4270/2014, οι οποίες, αν και μεταγενέστερες του χρόνου έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, καταλαμβάνουν, λόγω της αναδρομικότητάς τους, και την επίδικη περίπτωση, η πράξη αυτή απώλεσε το νόμιμο έρεισμά της, αφού οι διατάξεις της περίπτωσης 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, κατ' εφαρμογή των οποίων εκδόθηκε, καταργήθηκαν από τότε που ίσχυσαν (πρβλ. 4707/2015 Ολομ. Ελ. Συν.), για τη διάγνωση δε της συνέπειας αυτής δεν απαιτείται προηγούμενη έρευνα της συμφωνίας των ως άνω νεότερων μισθολογικών ρυθμίσεων, κατά το ουσιαστικό περιεχόμενό τους, προς το Σύνταγμα ή άλλες

υπέρτερης τυπικής ισχύος διατάξεις, καθόσον η εν προκειμένω εκκρεμής διαφορά αφορά συγκεκριμένη πράξη αναπροσαρμογής, που έχει εκδοθεί υπό το προηγούμενο καθεστώς και, ως εκ τούτου, δεν θα μπορούσε να αντανakλά τις ενδεχόμενες πλημμέλειες των νεότερων αυτών ρυθμίσεων (πρβλ. Ολομ. ΣτΕ 1661/2009). Πρέπει, επομένως, ως εκ της έλλειψης πλέον νομίμου ερείσματος, που ερευνάται αυτεπαγγέλτως, ως αναγόμενη στο νόμο βάσιμο της προσβαλλόμενης πράξης (βλ. άρθρο 49 παρ. 2 του π.δ/τος 1225/1981), η ένδικη έφεση να γίνει δεκτή και, μη καταλειπομένου άλλου αντικειμένου της επ' αυτής δίκης, που θα δικαιολογούσε την παραπομπή της υπόθεσης προς περαιτέρω εξέταση στο αρμόδιο ΙΙ Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, να ακυρωθεί η .../12.12.2012 πράξη αναπροσαρμογής.

Η Πρόεδρος Ανδρονίκη Θεοτοκάτου και οι Σύμβουλοι Βασιλική Σοφιανού και Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου διατύπωσαν την ακόλουθη γνώμη: Κατά τις διατάξεις του άρθρου 49 του π.δ. 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. Α', 304), με την έφεση η υπόθεση μεταβιβάζεται στο αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως προς το νόμιμο της πράξης ή απόφασης κατά το σύνολο, ενώ ως προς το ουσιαστικά βάσιμο αυτής κατά τα όρια που καθορίζονται με την έφεση και τους πρόσθετους λόγους. Το δικαστήριο ακυρώνει, εν όλω ή εν μέρει, ή μεταρρυθμίζει αναλόγως τη νομικώς πλημμελή πράξη, με την επιφύλαξη ότι δεν μπορεί να καταστήσει χειρότερη τη θέση του εκκαλούντος. Τη δε ουσιαστικώς εσφαλμένη πράξη ακυρώνει ή μεταρρυθμίζει εντός των ορίων που καθορίζονται από την έφεση και περαιτέρω κρίνει επί της ουσίας την υπόθεση. Το δικαστήριο εφαρμόζει το νόμο

που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της εκκαλούμενης πράξης ή απόφασης. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι η έφεση που ασκείται ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποτελεί προσφυγή ουσίας, το δε αρμόδιο Τμήμα ελέγχει την προσβαλλομένη τόσο κατά το νόμο όσο και κατά την ουσία, ενώ το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα οριοθετείται με τους προβαλλόμενους με την έφεση λόγους καθώς και με τους πρόσθετους λόγους αυτής. Ειδικότερα, σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατά πράξης της συνταξιοδοτικής διοίκησης, με την οποία αναπροσαρμόστηκε μειωτικά η σύνταξη του εκκαλούντος, η μεταβίβαση περιλαμβάνει τόσο το αίτημα της ακύρωσης της προσβληθείσας πράξης, όσο και αυτό της επαναφοράς της σύνταξής του στο ποσό που λάμβανε πριν από την επελθούσα μείωση. Ως εκ τούτου, αν ακυρώσει την εκκληθείσα πράξη, το Τμήμα οφείλει να διαλάβει διάταξη σχετική με το ύψος της καταβλητέας σύνταξης του εκκαλούντος. Περαιτέρω, το Τμήμα, προκειμένου να κρίνει την ορθότητα της προσβαλλόμενης πράξης, εφαρμόζει το νόμο που ίσχυε κατά την έκδοση αυτής και όχι τον ισχύοντα κατά την κατ' έφεση δίκη νεότερο νόμο, εκτός αν με αυτόν ορίζεται διαφορετικά ως προς την αναδρομική έναρξη της ισχύος του και με την προϋπόθεση ότι ο νεότερος νόμος επιτρέπει να ρυθμίζει την επίδικη έννομη σχέση όταν ανάγεται στο παρελθόν. Στην περίπτωση που το Τμήμα κρίνει ότι η μεταγενέστερη ρύθμιση είναι εφαρμοστέα, ερευνά αν η ενώπιόν του αχθείσα διαφορά εμπίπτει εν όλω ή εν μέρει στο ρυθμιστικό πεδίο αυτής, με γνώμονα το έννομο συμφέρον του εκκαλούντος, όπως αυτό προσδιορίζεται με το δικόγραφο της έφεσης. Αν δηλαδή, μέρος μόνο και όχι το σύνολο της επίδικης διαφοράς ρυθμίστηκε με το νεότερο νόμο επωφελώς για το

διάδικο, διατηρείται το έννομο συμφέρον του ως προς το λοιπό μη ρυθμισθέν τμήμα που προσέβαλε με την έφεση και το δικαστήριο οφείλει να διαλάβει σχετική κρίση επ' αυτού. Τέλος, από τις προεκτεθείσες διατάξεις του ν. 4055/2012 που αφορούν στην πρότυπη δίκη, προκύπτει ότι η δίκη αυτή σκοπό έχει να χαράσσει σύντομα νομολογιακή γραμμή, να εδραιώσει το ταχύτερο δυνατό την ασφάλεια του δικαίου και να απαλλάξει τον πολίτη από την πολυετή αναμονή. Για την εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού η Ολομέλεια του Δικαστηρίου, ενώπιον της οποίας εισάγεται προς εκδίκαση με τη διαδικασία της πρότυπης δίκης το ένδικο βοήθημα ή μέσο, οφείλει να επιλύσει τα τιθέμενα νομικά ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος με τον πλέον πρόσφορο τρόπο, ώστε να αποφευχθεί η επανάληψη της ίδιας διαδικασίας για νομικό ζήτημα που εμπεριέχεται στον πυρήνα του αρχικώς τεθέντος και δυναμένου να επιλυθεί με την αρχική δίκη νομικού ζητήματος.

Στην υπό κρίση υπόθεση ο προσφεύγων-εκκαλών πολιτικός συνταξιούχος, πρώην Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, με την κρινόμενη έφεση ζήτησε την ακύρωση της οικείας συνταξιοδοτικής πράξης, με την οποία αναπροσαρμόστηκε μειωτικά η σύνταξή του με βάση τα μισθολογικά δεδομένα των διατάξεων της περίπτωσης 15 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αναδρομικά από 1.8.2012, και την επαναφορά των συνταξιοδοτικών αποδοχών του στο πριν από τη διενεργηθείσα μείωση ύψος. Η ως άνω διαφορά εισήχθη προς εκδίκαση ενώπιον της Ολομέλειας με τη διαδικασία της πρότυπης δίκης (άρθρ. 108Α του π.δ. 1225/1981, 69 του ν. 4055/2012), καθόσον κρίθηκε αρμοδίως ότι με αυτή

τίθεται νομικό ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος το οποίο έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων. Ακολούθως, οι προεκτεθείσες διατάξεις με βάση τις οποίες μειώθηκε η σύνταξη του εκκαλούντος, μετά την κατά δικαιοδοσία εκφερθείσα κρίση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος περί αντισυνταγματικότητάς τους, με την 88/2013 απόφασή του, που εκδόθηκε στο πλαίσιο δίκης που αφορούσε εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς, και σε συμμόρφωση προς αυτή, καταργήθηκαν αναδρομικά από τότε που ίσχυσαν (δηλαδή από 1.8.2012), με τη διάταξη της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 του άρθρου 181 του ν.4270/2014, ενώ, περαιτέρω, με τη διάταξη της περίπτωσης β΄ της ίδιας παραγράφου προβλέφθηκε η καταβολή (του συνόλου) της διαφοράς αποδοχών για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως τη δημοσίευση του ανωτέρω νόμου και δόθηκε σχετική εξουσιοδότηση για έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης περί καθορισμού του χρόνου και της διαδικασίας καταβολής της εν λόγω διαφοράς. Μετά, όμως, τη θέσπιση των νεότερων ρυθμίσεων της παρ. 6 και 7 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 246/15.11.2014), με τις οποίες, χωρίς να θίγεται η διάταξη της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 του άρθρου 181 του ν. 4270/2014, αντικαταστάθηκε η περίπτωση β΄ της ως άνω παραγράφου και προστέθηκαν οι περιπτώσεις στ΄ και ζ΄, που προβλέπουν ότι οι διαφορές αποδοχών και συντάξεων που προκύπτουν από τη διάταξη της περίπτωσης α΄, για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως και 30.6.2014, θα καταβληθούν μόνο κατά το ήμισυ και παρέχουν εξουσιοδότηση για έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης περί του χρόνου και της διαδικασίας καταβολής της εν λόγω διαφοράς, οι επίμαχες διατάξεις του ν. 4093/2012, επί τη

βάσει των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη έφεση πράξη, δεν καταργούνται κατ' ουσία και κατ' αποτέλεσμα καθ' ολοκληρία αλλά μόνο εν μέρει. Οι νεότερες αυτές ρυθμίσεις, μολονότι δεν ίσχυαν κατά το χρόνο έκδοσης των προσβληθείσας με την έφεση πράξης αναπροσαρμογής, ενόψει της αναδρομικότητάς τους, είναι εφαρμοστέες και στην επίδικη διαφορά, εφόσον αυτή εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο τους. Δεδομένου δε ότι το αίτημα του προσφεύγοντος ήταν η πλήρης αποκατάσταση των συνταξιοδοτικών παροχών του κατά το μέρος που μειώθηκαν με τις πληττόμενες για αντισυνταγματικότητα διατάξεις του ν. 4093/2012, οι δε επακολουθήσασες ρυθμίσεις δεν οδηγούν στην πλήρη επαναφορά, αλλά στη μερική μόνο επανόρθωση αυτών, η εφαρμογή τους στην προκείμενη περίπτωση δεν συνεπάγεται την απώλεια του νομικού ερείσματος της προσβαλλόμενης πράξης, αφού μέρος του αιτήματος παραμένει ενεργό. Η κρίση του Δικαστηρίου περί της εφαρμογής των νεότερων διατάξεων του άρθρου 181 παρ. 1 του ν. 4270/2014, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 86 παρ. 6 του ν.4307/2014, και μάλιστα στο πλαίσιο της παρούσας πρότυπης δίκης, η οποία διέρχεται ένα μόνο στάδιο ελέγχου προς επίλυση με ασφάλεια των μείζονος ενδιαφέροντος νομικών ζητημάτων, πρέπει να συνοδεύεται και από το συνεκδοχικό έλεγχο της αντισυνταγματικότητας ή μη των διατάξεων αυτών. Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νεότερων διατάξεων, που είναι εφαρμοστέες, εφόσον με αυτές μερικώς μόνον ήρθαν οι συνέπειες της επιβληθείσας με τις προγενέστερες διατάξεις μείωσης στη σύνταξη του προσφεύγοντος, εφέλκεται από το έννομο συμφέρον του τελευταίου να επιδιώξει την πλήρη αποκατάσταση των συντάξιμων αποδοχών του, καθόσον

αντικείμενο της ανοιγείσας με την έφεση δίκης είναι το ύψος του συνταξιοδοτικού του δικαιώματος και το Δικαστήριο έχει εξουσία διαμόρφωσης (διάπλασης) του περιεχομένου του. Δεδομένου δε ότι η επίλυση του τιθέμενου νομικού ζητήματος, δηλαδή της συμφωνίας ή μη προς διατάξεις υπέρτερης τυπικής ισχύος των διατάξεων του άρθρου 181 παρ. 1 του ν. 4270/2014, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 86 παρ. 6 και 7 του ν.4307/2014, υπάγεται στη δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, πρέπει, κατά τη γνώμη αυτή, να παραπεμφθεί στο εν λόγω Δικαστήριο και η σωρευόμενη στο ίδιο δικόγραφο έφεση.

ΙΧ. Ακολούθως, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στον εκκαλούντα του κατατεθέντος για την άσκηση της έφεσης παραβόλου (άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο - ν. 4129/2013, Α' 52), το δε Δημόσιο να απαλλαγεί, εκτιμωμένων των περιστάσεων, από τα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με την αναλόγως εφαρμοστέα εν προκειμένω (βλ. άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως ισχύει μετά το ν. 3472/2006, Α' 135) διάταξη του άρθρου 275 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97).

Για τους λόγους αυτούς

Διατάσσει το χωρισμό του δικογράφου.

Παραπέμπει τη σωρευόμενη αγωγή στο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος.

Δέχεται την έφεση και ακυρώνει την .../12.12.2012 πράξη των Διευθύνσεων Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων και

Συντάξεων Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ειδικών Κατηγοριών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Διατάσσει την απόδοση στον εκκαλούντα του παραβόλου της έφεσης. Και Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 13 Ιανουαρίου 2016.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΦΕΝΤΑΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 7 Δεκεμβρίου 2016.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ